

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/61/EB

frá 24. september 1996

um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Markmið og meginreglur umhverfisstefnu bandalagsins eru, samkvæmt 130. gr. r í sáttmálanum, einkum að hindra, draga úr og eyða mengun eins og frekast er kostur með því að leggja megináherslu á að grípa inn í þar sem mengun á upptök sín og tryggja skynsamlega stjórnun náttúruauðlinda, í samræmi við mengunarbótaregluna og meginregluna um mengunarvarnir.
2. Í fimmtu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála, sem ráðið og fulltrúar ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, samþykktu í meginatriðum í ályktun frá 1. febrúar 1993 um stefnu- og framkvæmdaáætlun bandalagsins í tengslum við umhverfi og sjálfbæra þróun ⁽⁴⁾, eru samþættar mengunarvarnir látnar ganga fyrir sem mikilvægur þáttur í þróun í átt að sjálfbærara jafnvægi milli athafna mannsins og félagslegrar og efnahagslegrar þróunar annars vegar og auðlinda og endurnýjunargetu náttúrunnar hins vegar.
3. Beiting samþættrar aðferðar við að draga úr mengun krefst aðgerða á vettvangi bandalagsins sem fela í sér breytingar og viðbætur við gildandi lög bandalagsins er varða hindrun og eftirlit með mengun frá iðjuverum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 257, 10. 10. 1996, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/97 frá 30. apríl 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 311, 17. 11. 1993, bls. 6 og Stjtið. EB nr. C 165, 1. 7. 1995, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 195, 18. 7. 1995, bls. 54.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 1994 (Stjtið. EB nr. C 18, 23. 1. 1995, bls. 96), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. nóvember 1995 (Stjtið. EB nr. C 87, 25. 3. 1996, bls. 8) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 22. maí 1996 (Stjtið. EB nr. C 166, 10. 6. 1996).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 138, 17. 5. 1993, bls. 1.

4. Í tilskipun ráðsins 84/360/EBE frá 28. júní 1984 um baráttu gegn loftmengun frá iðjuverum ⁽⁵⁾ voru settar almennar reglur um að rekstur iðjuvera og umtalsverðar breytingar á þeim sem valdið gætu loftmengun yrðu háð leyfi.
5. Í tilskipun ráðsins 76/464/EBE frá 4. maí 1976 um mengun af völdum tiltekinna hættulegra efna sem losuð eru í vatn í bandalaginu ⁽⁶⁾ voru sett skilyrði um að losun þessara efna yrði háð leyfi.
6. Til eru lög í bandalaginu um baráttu gegn loftmengum og um að hindra eða draga eins og frekast er kostur úr losun hættulegra efna í vatn en engin sambærileg lög eru til í bandalaginu sem miða að því að hindra eða draga eins og frekast er kostur úr jarðvegsmengun.
7. Mismunandi aðferðir við eftirlit með losun út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg gætu leitt til þess að mengun færðist á milli þessara umhverfissviða fremur en til verndunar umhverfisins í heild.
8. Markmiðið með samþættri aðferð við eftirlit með mengun er að koma í veg fyrir losun út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg þar sem því verður við komið, með tilliti til meðhöndlunar úrgangs, og, þar sem þetta er ekki raunhæfur kostur, að draga eins og frekast er unnt úr henni til þess að ná víðtækri vernd umhverfisins í heild.
9. Í þessari tilskipun eru settar almennar reglur um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun. Í henni er mælt fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir til að koma til framkvæmda samþættum mengunarvörnum og eftirliti með mengun í því skyni að ná víðtækri vernd umhverfisins í heild. Samþætt aðferð við eftirlit með mengun stuðlar að því að meginreglunni um sjálfbæra þróun verði beitt.
10. Ákvæði þessarar tilskipunar gilda með fyrirvara um ákvæði tilskipunar ráðsins 85/337/EBE frá 27. júní 1985 um mat á áhrifum sem tilteknar framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið ⁽⁷⁾. Ef taka þarf tillit til upplýsinga eða niðurstaðna sem fengist hafa við beitingu þeirrar tilskipunar þegar leyfi er veitt skal þessi tilskipun ekki hafa áhrif á framkvæmd tilskipunar 85/337/EBE.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 188, 16. 7. 1984, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 129, 18. 5. 1976, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 175, 5. 7. 1985, bls. 40.

11. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að rekstraraðili í iðnrekstri sem um getur í I. viðauka fari að almennum reglum um tiltekna grundvallarskyldur. Í þessu skyni nægir að lögbær yfirvöld taki tillit til þessara almennu reglna þegar sett eru skilyrði fyrir leyfisveitingu.
12. Sumum þeirra ákvæða sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun skal beitt að liðnu tilteknu tímabili að því er varðar iðjuver í rekstri og öðrum frá þeim degi sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda.
13. Rekstraraðili skal taka tillit til umhverfisþátta til að unnt sé að eiga við mengunarvandamál með áhrifaríkari og virkari hætti. Tilkynna skal lögbæru yfirvaldi eða yfirvöldum um þessa þætti til að þau geti sjálf gengið úr skugga um að gerðar hafi verið viðeigandi forvarnarráðstafanir eða ráðstafanir um eftirlit með mengun áður en leyfi er veitt. Mjög ólíkar framkvæmdareglur gætu leitt til mismikillar umhverfisverndar og vitundar almennings. Því skulu lágmarksgögn fylgja umsóknum um leyfi samkvæmt þessari tilskipun.
14. Ef lögbær yfirvöld samræma til fulls sín í milli aðferðir við leyfisveitingu og skilyrði fyrir henni stuðlar það að viðtækustu vernd umhverfisins í heild sem unnt er að ná.
15. Lögbært yfirvald eða yfirvöld veita einungis leyfi eða breyta því eftir að búið er að ákveða samþættað ráðstafanir um umhverfisvernd varðandi andrúmsloft, vatn og jarðveg.
16. Í leyfinu skulu koma fram allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fullnægja skilyrðum fyrir leyfisveitingu þannig að sem víðtækust vernd fái stöðvar, landfræðilegrar staðsetningar hennar og umhverfisskilyrða á staðnum. Í öllum tilvikum eru í skilyrðum fyrir leyfisveitingu sett ákvæði um lágmarkun víðfeðmrar mengunar eða mengunar yfir landamæri og um að tryggja víðtæka vernd fyrir umhverfið í heild.
17. Grundvalla skal viðmiðunarmörk fyrir losun, breytur eða jafngildar tæknilegar ráðstafanir á fullkomnustu tækni sem völ er á, án þess þó að mæla fyrir um notkun tiltekinnar tækni eða tæknigreinar, og skal taka tillit til tæknilegra einkenna hlutaðeigandi stöðvar, landfræðilegrar staðsetningar hennar og umhverfisskilyrða á staðnum. Í öllum tilvikum eru í skilyrðum fyrir leyfisveitingu sett ákvæði um lágmarkun víðfeðmrar mengunar eða mengunar yfir landamæri og um að tryggja víðtæka vernd fyrir umhverfið í heild.
18. Aðildarríkjunum ber að ákveða hvernig taka skal tillit til tæknilegra einkenna hlutaðeigandi stöðvar, landfræðilegrar staðsetningar hennar og umhverfisskilyrða á staðnum, eftir því sem við á.
19. Ef gæðastaðall fyrir umhverfið krefst þess að sett séu strangari skilyrði en hægt er að uppfylla með því að nota fullkomnustu tækni sem völ er á, verða, meðal annars, sett viðbótarskilyrði fyrir leyfisveitingu, með fyrirvara um aðrar ráðstafanir sem vera má að gerðar verði til að fullnægja gæðastöðlum fyrir umhverfið.
20. Þar eð fullkomnasta tækni sem völ er á breytist með tímanum, einkum með hliðsjón af tæknilegum framförum, skulu lögbær yfirvöld fylgjast með eða fá upplýsingar um slíkar framfarir.
21. Breytingar á stöð gætu leitt til mengunar. Því skal tilkynna lögbæru yfirvaldi eða yfirvöldum um breytingar sem gætu haft áhrif á umhverfið. Umtalsverðar breytingar á iðjuveri skulu háðar því að fyrirfram hafi fengist leyfi til þess í samræmi við þessa tilskipun.
22. Skilyrði fyrir leyfisveitingu skal endurskoða reglulega og breyta þeim ef nauðsyn ber til. Hvað sem öðru líður verða skilyrðin endurskoðuð við tiltekna kringumstæður.
23. Í því skyni að upplýsa almenning um rekstur stöðva og hugsanleg áhrif þeirra á umhverfið og tryggja gagnsæi leyfisveitinga alls staðar í bandalaginu er nauðsynlegt, áður en ákvörðun er tekin, að veita almenningi aðgang að upplýsingum um leyfisumsóknir vegna nýrra stöðva eða umtalsverðra breytinga á þeim og að leyfunum sjálfum, endurskoðuðum útgáfum af þeim og viðeigandi gögnum um eftirlit.
24. Skrá yfir helstu tilvik losunar og upptakastaði mengunar gæti reynst mikilvægt tæki, meðal annars til að bera saman mengandi starfsemi í bandalaginu. Framkvæmdastjórnin tekur saman slíka skrá og nýtur til þess aðstoðar stjórn-sýslunefndar.
25. Söfnun og dreifing upplýsinga innan bandalagsins um fullkomnustu tækni sem völ er á vinnur gegn tæknilegu misræmi í bandalaginu, stuðlar að dreifingu upplýsinga um þau viðmiðunarmörk og tækni sem eru notuð í bandalaginu út um allan heim og aðstoðar aðildarríkin við góða framkvæmd þessarar tilskipunar.
26. Taka verður reglulega saman skýrslur um hvernig beiting þessarar tilskipunar hefur tekist í reynd.
27. Þessi tilskipun fjallar um stöðvar sem umtalsverð mengunarhætta stafar af og þar með hætta á að mengunin berist milli landa. Skipuleggja ber viðræður milli landa þegar sótt er um leyfi fyrir nýjum stöðvum eða umtalsverðum breytingum á stöðvum sem telja má líklegt að hafi umtalsverð neikvæð áhrif á umhverfið. Umsóknir er varða slíkar tillögur eða umtalsverðar breytingar skulu vera aðgengilegar almenningi í því aðildarríki sem líklegt má telja að mengunin hafi áhrif á.
28. Vera má að í ljós komi á vettvangi bandalagsins þörf fyrir að setja viðmiðunarmörk fyrir losun frá tilteknum gerðum stöðva og mengunarvalda sem falla undir þessa tilskipun. Ráðið setur slík viðmiðunarmörk fyrir losun í samræmi við ákvæði sáttmálans.

29. Ákvæði þessarar tilskipunar gilda með fyrirvara um ákvæði bandalagsins um heilbrigði og öryggi á vinnustað.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

Markmiðið með þessari tilskipun er að koma á samþættingu mengunarvörnum og eftirliti með mengun frá starfsemi sem er getið í I. viðauka. Í henni er mælt fyrir um ráðstafanir sem eiga að hindra eða, ef því verður ekki við komið, draga úr losun út í andrúmsloft, vatn og jarðveg frá framangreindri starfsemi, að meðtöldum ráðstöfunum er varða úrgang, til þess að ná víðtækri vernd umhverfisins í heild, með fyrirvara um tilskipun 85/337/EBE og önnur viðeigandi ákvæði bandalagsins.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „efni“: kemísk frumefni og sambönd þeirra, þó hvorki geislavirk efni í skilningi tilskipunar 80/836/KBE ⁽¹⁾ né erfðabreyttar lífverur í skilningi tilskipunar 90/219/EBE ⁽²⁾ og tilskipunar 90/220/EBE ⁽³⁾;
 2. „mengun“: bein eða óbein losun af mannavöldum á efnun, titringi, hita eða hávaða út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg þannig að heilsu fólks eða umhverfi stafi hættu af, fasteignir skaðist eða réttmæt not af umhverfinu til tómstundaiðkana eða annarra þarfa verði fyrir hindrunum eða truflunum;
 3. „stöð“: staðbundin tæknieining þar sem fram fer ein eða fleiri tegundir starfsemi sem er getið í I. viðauka og hver önnur starfsemi er gæti haft áhrif á losun og mengun og tengist með beinum og tæknilegum hætti þeirri starfsemi sem fram fer á staðnum;
 4. „stöð í rekstri“: stöð sem er annaðhvort í rekstri eða hefur leyfi, í samræmi við lög sem eru í gildi fyrir þann dag sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda, eða stöð sem sótt hefur verið um leyfi fyrir með fullgildri umsókn að mati lögbærs yfirvalds, enda hefjist starfsemi stöðvarinnar eigi síðar en einu ári eftir þann dag sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda;
5. „losun“: bein eða óbein losun efna, titrings, hita eða hávaða frá stökum eða dreifðum losunarstöðum á stöðinni út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg;
 6. „viðmiðunarmörk fyrir losun“: massi, gefinn upp í tengslum við tiltekna færðbreytur, styrkleiki og/eða losunarmagn, sem óheimilt er að fara yfir á einu eða fleiri tímabilum. Einnig má fastsetja viðmiðunarmörk fyrir losun frá tilteknum hópum, söfnum eða flokkum efna, einkum efna sem er getið í III. viðauka.
- Viðmiðunarmörk fyrir losun efna gilda að jafnaði á losunarstað efnanna við stöðina og skal ekki taka tillit til þynningar þegar þessi mörk eru ákvörðuð. Þegar losað er óbeint í vatn er heimilt að taka tillit til áhrifa vatnshreinsunarstöðva þegar viðmiðunarmörk fyrir losun eru ákvörðuð fyrir viðkomandi stöð, að því tilskildu að sambærileg vernd sé tryggð fyrir umhverfið í heild og að þetta leiði ekki til aukinnar mengunar í umhverfinu, með fyrirvara um tilskipun 76/464/EBE og tilskipanir um framkvæmd hennar;
7. „gæðastaðall fyrir umhverfið“: kröfur sem verður að fullnægja á tilteknum tíma í tilteknu umhverfi eða hluta þess, samkvæmt löggjöf bandalagsins;
 8. „lögbært yfirvald“: yfirvald eða yfirvöld eða aðilar er sjá um að framfylgja skuldbindingum, sem af þessari tilskipun leiðir, samkvæmt lagaákvæðum aðildarríkjanna;
 9. „leyfi“: skrifleg ákvörðun (eða fleiri slíkar ákvarðanir), í heild eða að hluta, er veitir leyfi til að reka stöðina, í heild eða að hluta, að uppfylltum tilteknum skilyrðum sem tryggja að hún sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar. Leyfi getur tekið til einnar stöðvar eða fleiri, í heild eða að hluta, sem eru staðsettar á sama stað og sami aðili rekur;
 - 10.a) „breyting á rekstri“: breyting á eðli eða starfsemi stöðvar, eða útvíkkun á starfsemi hennar, sem getur haft áhrif á umhverfið;
 - b) „umtalsverð breyting“: breyting á rekstri sem getur haft umtalsverð neikvæð áhrif á menn eða umhverfi að áliti lögbærs yfirvalds;
 11. „fullkomnasta tækni sem völ er á“: áhrifaríkasta og þróaðasta þrepið í framþróun starfsemi og rekstraráðferða er gefur til kynna að nota megi tiltekna tækniáðferðir sem hagkvæman grunn fyrir viðmiðunarmörk fyrir losun til að hindra eða, þar sem því verður ekki við komið, draga almennt úr losun og áhrifum á umhverfið í heild:
 - „tækni“: sú tækni sem er notuð og áðferðir við hönnun, smíði, viðhald, rekstur og lokun stöðvar,
 - tækni „sem völ er á“: tækni sem hefur verið þróuð í því umfangi að hægt sé að nota hana á hlutaðeigandi sviði iðnaðar, við skilyrði sem eru efnahagslega og tæknilega hagkvæm, að teknu tilliti til kostnaðar og

(1) Tilskipun ráðsins 80/836/KBE frá 15. júlí 1980 um breytingu á tilskipunum þar sem kveðið er á um grunnstaðla um öryggi til að tryggja almannaheilbrigði og vernda launþega gegn hættu á jónandi geislun (Stjttíð. EB nr. L 246, 17. 9. 1980, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 84/467/EBE (Stjttíð. EB nr. L 265, 5. 10. 1984, bls. 4).

(2) Tilskipun ráðsins 90/219/EBE frá 23. apríl 1990 um einangraða notkun erfðabreyttra örvera (Stjttíð. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB (Stjttíð. EB nr. L 297, 18. 11. 1994, bls. 29).

(3) Tilskipun ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið (Stjttíð. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 15). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/15/EB (Stjttíð. EB nr. L 103, 22. 4. 1994, bls. 20).

ávinnings, óháð því hvort þessi tækni er notuð eða framleidd í hlutaðeigandi aðildarríki, að því tilskildu að hún sé bærulega aðgengileg rekstraraðilanum,

- „fullkomnasta” tækni: áhrifaríkasta tæknin við að ná víðtækri almenntri vernd umhverfisins í heild.

Þegar tekin er ákvörðun um fullkomnustu tækni sem völ er á skal taka sérstakt tillit til þáttanna sem eru taldir upp í IV. viðauka;

12. „rekstraraðili”: einstaklingur eða löggjafarstjórn sem rekur eða stýrir stöð eða, þar sem kveðið er á um slíkt í innlendum lögum, hefur fengið í hendur fjárhagslegt ákvörðunarvald yfir tæknilegri starfsemi stöðvarinnar.

3. gr.

Almennar reglur um grundvallarskyldur rekstraraðila

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir er kveða á um að lögbærum yfirvöldum beri að tryggja að stöðvar séu þannig reknar:

- a) að allar viðeigandi forvarnarráðstafanir gegn mengun séu gerðar, einkum með notkun fullkomnustu tækni sem völ er á;
- b) að ekki leiði til umtalsverðar mengunar;
- c) að komist sé hjá tilurð úrgangs í samræmi við tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang⁽¹⁾; falli til úrgangur skal endurnýta hann eða, ef það er tæknilega og fjárhagslega ókleift, farga honum á þann hátt að það hafi engin eða takmörkuð áhrif á umhverfið;
- d) að orka sé vel nýtt;
- e) að nauðsynlegar ráðstafanir séu gerðar til að koma í veg fyrir slys og draga úr afleiðingum þeirra;
- f) að nauðsynlegar ráðstafanir séu gerðar þegar rekstur er stöðvaður endanlega til að komast hjá mengunarhættu og koma svæðinu aftur í viðunandi horf.

Til þess að fara að ákvæðum þessarar greinar nægir aðildarríkjunum að tryggja að lögbær yfirvöld taki mið af þeim almennu reglum sem mælt er fyrir í þessari grein þegar þau ákvarða skilyrði fyrir leyfisveitingu.

4. gr.

Leyfi fyrir nýjum stöðvum

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að nýjar stöðvar séu ekki reknar án leyfis sem er gefið út í samræmi við þessa tilskipun, með fyrirvara um undantekningar sem kveðið

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 194, 25. 7. 1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

er á um í tilskipun ráðsins 88/609/EBE frá 24. nóvember 1988 um takmörkun á útblæstri tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum í andrúmslofti⁽²⁾.

5. gr.

Skilyrði fyrir veitingu leyfa til stöðva í rekstri

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögbær yfirvöld sjái til þess, með veitingu leyfa í samræmi við 6. og 8. gr., eða, eftir því sem við á, með því að endurskoða og, þar sem nauðsyn krefur, uppfæra skilyrði, að stöðvar í rekstri séu reknar í samræmi við kröfur 3., 7., 9., 10., 13., 14. (fyrsta og annars undirliðar) og 15. gr. (2. mgr.) eigi síðar en átta árum eftir þann dag sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda, með fyrirvara um sérstaka löggjöf bandalagsins.
2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að beita ákvæðum 1., 2., 11., 12., 14. (þriðja undirliðar), 15. (1., 3. og 4. mgr.), 16. 17. og 18. (2. mgr.) gr. að því er varðar stöðvar í rekstri frá og með þeim degi sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda.

6. gr.

Umsóknir um leyfi

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að í umsókn um leyfi sem er lögð fyrir lögbært yfirvald komi fram lýsing á:
 - stöðinni og starfseminni sem þar fer fram,
 - hráefnum og hjálparefnum, öðrum efnam og þeirri orku sem er notuð eða framleidd í stöðinni,
 - hvar losun á sér stað frá stöðinni,
 - staðháttum við stöðina,
 - eðli og magni fyrirsjáanlegrar losunar frá stöðinni hvort heldur er út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg, svo og greinargerð um umtalsverð áhrif losunar á umhverfið,
 - þeirri tækni sem er valin og annarri tækni til að hindra eða, þar sem það er ekki hægt, draga úr losunum frá stöðinni,
 - ef nauðsyn krefur, ráðstöfunum til að koma í veg fyrir tilurð úrgangs eða varðandi endurnýtingu úrgangs frá stöðinni,
 - frekari ráðstöfunum sem eru ráðgerðar til að fara að almennum reglum um grundvallarskyldur rekstraraðila eins og kveðið er á um í 3. gr.,
 - ráðstöfunum sem eru ráðgerðar til að hafa eftirlit með losun út í umhverfið.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 336, 7. 12. 1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/656/EBE (Stjtið. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 59).

Í umsókn um leyfi skal einnig vera samantekt, sem er ekki á tæknimáli, um þau atriði sem getið er í framangreindum undirlitðum.

2. Svo fremi að upplýsingar sem eru veittar í samræmi við kröfur sem kveðið er á um í tilskipun 85/337/EBE, skýrsla um öryggi sem er tekin saman í samræmi við tilskipun ráðsins 82/501/EBE frá 24. júní 1982 um hættu á stórslysum í tengslum við tiltekna iðnaðarstarfsemi (¹), eða aðrar upplýsingar sem eru lagðar fram í samræmi við önnur lög, uppfylli einhver skilyrða þessarar greinar er heimilt að setja þessar upplýsingar í umsóknina eða láta þær fylgja henni.

7. gr.

Sambætt aðferð við útgáfu leyfa

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að skilyrði í leyfum og veiting þeirra sé að fullu samræmd ef fleira en eitt lögbært yfirvald á í hlut, með það í huga að tryggja virka og sambætta aðferð allra yfirvalda sem eru lögbær við þessa málsmeðferð.

8. gr.

Ákvarðanir

Með fyrirvara um aðrar kröfur sem mælt er fyrir um í innlendum lögum eða lögum bandalagsins skal lögbært yfirvald veita leyfi með skilyrðum sem tryggja að stöðin sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar eða að synjað sé um leyfi að öðrum kosti.

Í öllum leyfum, einnig breyttum leyfum, verða að koma fram upplýsingar um ráðstafanir til verndunar andrúmslofti, vatni og jarðvegi, eins og um getur í þessari tilskipun.

9. gr.

Skilyrði leyfisins

1. Aðildarríkin skulu tryggja að leyfið feli í sér allar nauðsynlegar ráðstafanir til að kröfum 3. gr. og 10. gr. fyrir veitingu leyfis sé fullnægt, í því skyni að ná fram víðtækri vernd fyrir umhverfið í heild með því að vernda andrúmsloft, vatn og jarðveg.

2. Ef um er að ræða nýja stöð eða umtalsverðar breytingar þar sem 4. gr. tilskipunar 85/337/EBE gildir skal við leyfisveitingu taka tillit til þeirra upplýsinga sem máli skipta eða niðurstöðu sem fengist hefur samkvæmt 5., 6. og 7. gr. þeirrar tilskipunar.

3. Í leyfinu skal tilgreina viðmiðunarmörk fyrir losun mengunarefna, einkum þeirra sem er getið í III. viðauka, sem líklegt má telja að verði losuð frá viðkomandi stöð í umtalsverðu magni, með hliðsjón af eðli þeirra og því hversu líklegt er að þau berist á milli vatns, andrúmslofts og jarðvegs. Ef nauðsyn krefur

skal tífunda í leyfinu viðeigandi kröfur sem tryggja eiga verndun jarðvegs og grunnvatns og ráðstafanir er varða meðhöndlun úrgangsefna sem falla til hjá stöðinni. Þar sem við á má bæta jafngildum færíbreytum eða tæknilegum ráðstöfunum við viðmiðunarmörkin eða setja þær í þeirra stað.

Að því er varðar stöðvar sem falla undir lið 6.6. í I. viðauka skal hafa hliðsjón af hagnýtum þáttum er varða þessar tegundir stöðva þegar sett eru viðmiðunarmörk fyrir losun í samræmi við þessa málsgrein.

4. Með fyrirvara um 10. gr., skulu viðmiðunarmörk fyrir losun, jafngildar færíbreytur og tæknilegar ráðstafanir í 3. mgr. grundvallaðar á fullkomnustu tækni sem völ er á, án þess þó að mælt sé fyrir um notkun tiltekinnar tækni eða tæknigreinar, og skal taka tillit til tæknilegra einkenna hlutaðeigandi stöðvar, landfræðilegrar staðsetningar hennar og umhverfisskilyrða á staðnum. Í öllum tilvikum skal setja í skilyrði fyrir leyfisveitingu ákvæði um lágmarkun víðfeðmrar mengunar eða mengunar yfir landamæri og víðtæka vernd fyrir umhverfið í heild.

5. Í leyfinu skulu tilgreindar viðeigandi kröfur um eftirlit með losun, þar sem tilgreindar eru mæliaðferðir og mælitíðni, matsaðferðir og kvöð um að láta lögbæru yfirvaldi í té gögn sem krafist er til þess að kanna hvort skilyrðum leyfisins sé fullnægt.

Að því er varðar stöðvar í lið 6.6. í I. viðauka, er heimilt að taka tillit til kostnaðar og ávinnings við mælingar sem um getur í þessari málsgrein.

6. Í leyfinu skulu tilgreindar ráðstafanir er lúta að öðrum skilyrðum en venjulegum rekstrarskilyrðum. Þannig ber að gera viðeigandi ráðstafanir vegna gangsetningar, leka, tímabundinnar stöðvunar og endanlegrar stöðvunar reksturs ef umhverfi stafar hætta af þessu.

Í leyfinu má einnig tilgreina tímabundnar undanþágur frá kröfum 4. mgr. ef tryggt er í áætlun um endurskipulagningu, sem lögbært yfirvald hefur samþykkt, að farið verði að þessum kröfum innan sex mánaða og að hún leiði til minni mengunar.

7. Í leyfinu má tilgreina önnur sérstök skilyrði sem aðildarríkið eða lögbært yfirvald telja viðeigandi ef það samrýmist tilgangi þessarar tilskipunar.

8. Með fyrirvara um þá skuldbindingu að taka upp sérstaka málsmeðferð við leyfisveitingar samkvæmt þessari tilskipun er aðildarríkjunum heimilt að setja fram sérstakar kröfur, er varða tilteknar tegundir stöðva, í almennum bindandi reglum í stað þess að fella þær inn í skilyrði einstakra leyfa, að því tilskildu að tryggt sé að sambætt aðferð verði notuð og sama víðtæka verndin náist fyrir umhverfið í heild.

(¹) Stjtið. EB nr. L 230, 5. 8. 1982, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

10. gr.**Fullkonnasta tækni sem völ er á og gæðastaðlar fyrir umhverfið**

Ef strangari skilyrði eru sett í gæðastaðli fyrir umhverfið en hægt er að uppfylla með fullkonnustu tækni sem völ er á skal því einkum fylgt eftir með því að krefjast viðbótarráðstafana í leyfinu, með fyrirvara um aðrar ráðstafanir sem kunna að vera gerðar til að uppfylla gæðastaðla fyrir umhverfið.

11. gr.**Þróun á fullkonnustu tækni sem völ er á**

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbært yfirvald fylgist með eða fái upplýsingar um þróun á fullkonnustu tækni sem völ er á.

12. gr.**Breytingar sem rekstraraðilar gera á stöðvum**

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að rekstraraðili veiti lögbærum yfirvöldum upplýsingar um fyrirhugaðar breytingar á rekstri stöðvar eins og um getur í a-lið 10. mgr. 2. gr. Lögbær yfirvöld skulu eftir atvikum uppfæra leyfið eða skilyrðin.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að umtalsverðar breytingar sem rekstraraðili hefur ráðgert án leyfis, sem gefið er út í samræmi við þessa tilskipun, séu ekki gerðar á rekstri stöðvar í skilningi b-liðar 10. mgr. 2. gr. Umsókn um leyfi og ákvörðun lögbærs yfirvalds skulu taka til þeirra hluta stöðvarinnar, og þeirra þátta sem er getið í 6. gr., sem breytingin gæti haft áhrif á. Viðeigandi ákvæði 3. gr., 6. til 10. gr. og 1., 2. og 4. mgr. 15. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

13. gr.**Endurskoðun og uppfærsla lögbærs yfirvalds á skilyrðum leyfis**

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögbær yfirvöld endurskoði skilyrði leyfisins reglulega og uppfæri þau ef nauðsyn krefur.

2. Leyfi skal endurskoða hverju sem fram vindur ef:

- mengun af völdum stöðvar er slík að nauðsynlegt reynist að endurskoða gildandi viðmiðunarmörk fyrir losun sem tilgreind eru í leyfi eða setja ný viðmiðunarmörk,
- umtalsverðar breytingar á fullkonnustu tækni sem völ er á gera kleift að draga umtalsvert úr losunum án óhóflegs kostnaðar,
- öryggi við rekstur eða vinnslu krefst þess að önnur tækni sé notuð,

- ný ákvæði laga bandalagsins eða innlendra laga mæla fyrir um slíkt.

14. gr.**Skilyrðum leyfisins fullnægt**

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja:

- að rekstraraðili fullnægi skilyrðum leyfisins við rekstur stöðvarinnar,
- að rekstraraðili tilkynni lögbæru yfirvaldi reglulega um niðurstöður eftirlits með losun og án tafar um óhapp eða slys sem gæti haft umtalsverð áhrif á umhverfið,
- að rekstraraðilar stöðva aðstoði fulltrúa lögbærs yfirvalds eins og nauðsyn krefur við að skoða stöðina, taka sýni og safna upplýsingum sem eru þeim nauðsynlegar við skyldustörfin samkvæmt þessari tilskipun.

15. gr.**Aðgangur að upplýsingum og þátttaka almennings í málsmeðferð við leyfisveitingar**

1. Með fyrirvara um tilskipun ráðsins 90/313/EBE frá 7. júní 1990 um frjálsan aðgang að upplýsingum um umhverfismál⁽¹⁾, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að almenningur hafi aðgang að umsóknum um leyfi fyrir nýjum stöðvum eða umtalsverðum breytingum í hæfilegan tíma svo að hann eigi kost á að koma á framfæri athugasemdum við þær áður en lögbært yfirvald tekur ákvörðun.

Almenningur skal hafa aðgang að þeirri ákvörðun og síðari breytingum, að meðtöldu minnst einu afriti af leyfinu.

2. Almennur skal hafa aðgang að niðurstöðum úr því eftirliti með losun sem krafist er í skilyrðum leyfisins sem um getur í 9. gr. og er í umsjá lögbærs yfirvalds.

3. Framkvæmdastjórnin skal gefa út skrá yfir helstu tilvik losunar og upptakastaði mengunar á þriggja ára fresti á grundvelli gagna sem aðildarríkin láta í té. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr., snið fyrir sendingu gagnanna og hvaða gögn skal senda.

Í samræmi við sömu málsmeðferð er framkvæmdastjórninni heimilt að leggja til að gerðar séu ráðstafanir til að tryggja að gögn er varða skráningu losunar sem um getur í fyrstu undirgrein séu sambærileg og komi til viðbótar gögnum úr öðrum skrá og gögnum um losun.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda með fyrirvara um takmarkanir sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/313/EBE.

(¹) Stjttíð. EB nr. L 158, 23. 6. 1990, bls. 56.

16. gr.**Upplýsingaskipti**

1. Með það að markmiði að skiptast á upplýsingum skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að senda framkvæmdastjórninni, á þriggja ára fresti og í fyrsta sinn innan 18 mánaða frá deginum sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda, dæmigerð gögn um fyrirbyggjandi viðmiðunarmörk fyrir einstaka flokka atvinnustarfsemi í samræmi við I. viðauka og, þar sem við á, fullkomnustu tækni sem völ er á og þessi mörk byggjast á, einkum í samræmi við 9. gr. Síðari sendingum á þessum upplýsingum skulu fylgja viðbætur í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. þessarar greinar.

2. Framkvæmdastjórnin skal skipuleggja upplýsingaskipti milli aðildarríkjanna og hlutaðeigandi atvinnugreina um fullkomnustu tækni sem völ er á, eftirlit henni tengt og þróun hennar. Framkvæmdastjórnin skal gefa út niðurstöður upplýsingaskiptanna á þriggja ára fresti.

3. Taka skal saman skýrslur um framkvæmd þessarar tilskipunar og árangur af henni borið saman við aðra bandalagsgerninga á sviði umhverfismála í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE. Fyrsta skýrslan skal taka til fyrstu þriggja árana eftir þann dag sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda eins og um getur í 21. gr. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrsluna fyrir ráðið ásamt tillögum ef nauðsyn krefur.

4. Aðildarríkin skulu skipa eða tilnefna yfirvald eða yfirvöld sem bera ábyrgð á upplýsingaskiptunum samkvæmt 1., 2. og 3. mgr. og tilkynna það framkvæmdastjórninni.

17. gr.**Áhrif yfir landamæri**

1. Komist aðildarríki að raun um að rekstur stöðvar geti haft umtalsverð neikvæð áhrif á umhverfi annars aðildarríkis, eða fari aðildarríki, sem líklegt má telja að verði fyrir umtalsverðum áhrifum, fram á það skal aðildarríkið þar sem umsókn um leyfi var lögð fram samkvæmt 4. gr. eða 2. mgr. 12. gr. senda upplýsingarnar sem veittar voru samkvæmt 6. gr. áfram til hins aðildarríkisins og veita ríkisborgurum sínum aðgang að þeim á sama tíma. Leggja skal slíkar upplýsingar til grundvallar í nauðsynlegum viðræðum sem eru liður í tvíhliða samskiptum aðildarríkjanna tveggja á grundvelli meginreglunnar um gagnkvæmni og jafnræði.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess, innan ramma tvíhliða samskipta, að almenningur í aðildarríki, sem líklegt má telja að verði fyrir umtalsverðum áhrifum í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr., hafi einnig aðgang að umsóknunum þannig að hann öðlist rétt til að koma á framfæri athugasemdum um þær áður en lögbært yfirvald tekur ákvörðun.

18. gr.**Viðmiðunarmörk bandalagsins fyrir losun**

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar ákveður ráðið viðmiðunarmörk fyrir losun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í sáttmálanum:

- fyrir tegundir stöðva sem er getið í I. viðauka, að frátöldum urðunarstöðum sem falla undir liði 5.1 og 5.4 í þeim viðauka, og
- fyrir mengunarefni sem um getur í III. viðauka,

enda sé þörf á aðgerðum vegna þeirra af hálfu bandalagsins, einkum á grundvelli upplýsingaskiptanna sem kveðið er á um í 16. gr.

2. Viðeigandi viðmiðunarmörk fyrir losun sem er að finna í tilskipunum sem um getur í II. viðauka og annarri löggjöf bandalagsins skulu gilda sem lágmarksviðmiðunarmörk fyrir losun samkvæmt þessari tilskipun fyrir stöðvar sem er getið í I. viðauka þar til bandalagið setur viðmiðunarmörk fyrir losun samkvæmt þessari tilskipun.

Með fyrirvara um kröfur þessarar tilskipunar skal ráðið fastsetja, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í sáttmálanum, tæknilegar kröfur sem skulu gilda um urðunarstaði í liðum 5.1 og 5.4 í I. viðauka.

19. gr.**Nefndarmeðferð sem um getur í 3. mgr. 15. gr.**

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögnum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

20. gr.**Bráðabirgðaákvæði**

1. Ákvæði tilskipunar 84/360/EBE, 3., 5., 6. (3. mgr.) og 7. (2. mgr.) gr. tilskipunar 76/464/EBE og viðeigandi ákvæði um leyfisveitingar í þeim tilskipunum sem er getið í II. viðauka skulu gilda um stöðvar í rekstri, með fyrirvara um undanþágur sem kveðið er á um í tilskipun 88/609/EBE, að því er varðar starfsemi sem er getið í I. viðauka þar til lögbær yfirvöld hafa gert þær ráðstafanir sem krafist er samkvæmt 5. gr. þessarar tilskipunar.

2. Viðeigandi ákvæði um fyrirkomulag við leyfisveitingar í þeim tilskipunum sem um getur í 1. mgr. skulu ekki gilda um stöðvar sem eru nýkomnar í rekstur, sem er getið í I. viðauka, þann dag sem þessi tilskipun kemur til framkvæmda.

3. Tilskipun 84/360/EBE falli úr gildi 11 árum frá gildistöku þessarar tilskipunar.

Strax og gerðar hafa verið ráðstafanir sem kveðið er á um í 4., 5. eða 12. gr. að því er varðar tiltekna stöð fellur undanþágan, sem kveðið er á um í 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 76/464/EBE, úr gildi fyrir stöðvar sem þessi tilskipun tekur til.

Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið, ef nauðsyn krefur, breyta viðeigandi ákvæðum þeirra tilskipana sem um getur í

II. viðauka í því skyni að aðlaga þær kröfum þessarar tilskipunar fyrir þann dag sem tilskipun 84/360/EBE fellur úr gildi eins og um getur í fyrstu undirgrein.

21. gr.**Framkvæmd**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan þriggja ára frá gildistöku hennar og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

22. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

23. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. september 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

E. FITZGERALD

forseti.

I. VIÐAUKI

FLOKKUN STARFSEMI SEM UM GETUR Í 1. GR.

1. Stöðvar, eða hlutar þeirra, sem eru notaðar fyrir rannsóknir, þróun og prófun á nýjum vörum og aðferðum falla ekki undir þessa tilskipun.
2. Markgildin hér á eftir eiga almennt við um vinnslugetu eða vinnsluafköst. Ef sami aðili rekur margt konar starfsemi, sem fellur undir sama lið, í sömu stöð eða á sama stað er vinnslugeta þessara tegunda starfsemi lögð saman.

1. Orkuiðnaður

- 1.1. Brennslustöðvar með meiri nafnhitaafköst en 50 MW ⁽¹⁾.
- 1.2. Jarðolíu- og gashreinsunarstöðvar.
- 1.3. Koksverksmiðjur.
- 1.4. Iðjuver þar sem kolagösun og þétting fer fram.

2. Framleiðsla og vinnsla málma

- 2.1. Stöðvar þar sem málmgrýti (að meðtöldu brennisteinsgrýti) er hreinsað með bruna og glæðingu.
- 2.2. Stöðvar þar sem hrájárn eða stál er framleitt (fyrsta eða önnur bræðsla), með tilheyrandi strengjamótun, og sem hafa meiri vinnslugetu en 2,5 tonn á klukkustund.
- 2.3. Stöðvar þar sem málmur sem inniheldur járn er unninn:
 - a) með heitvölsunarvélum sem hafa meiri vinnslugetu en 20 tonn á klukkustund af hrástáli,
 - b) í smiðjum þar sem slagkraftur hvers hamars er meiri en 50 kílójúl við meira en 20 MW varmamyndun,
 - c) með því að gert er hlífðarlag úr bræddum málm og sem hafa meiri vinnslugetu en 2 tonn af hrástáli á klukkustund.
- 2.4. Járn málmsteypur sem geta framleitt meira en 20 tonn á dag.
- 2.5. Stöðvar
 - a) þar sem framleiðsla hrámálms, sem inniheldur ekki járn, úr grýti, kirni eða endurframleitt hráefni, fer fram með málmvinnsluaðferðum, efnafræðilegum aðferðum eða rafgreiningaraðferðum,
 - b) þar sem bræðsla og málmblanda málma sem inniheldur ekki járn, einnig endurnýtttra framleiðsluvara (hreinsun/endurbætur, steypumótun o.s.frv.) fer fram og sem geta brætt 4 tonn af blýi og kadmíumi á dag eða 20 tonn af öllum öðrum tegundum málma á dag.
- 2.6. Stöðvar þar sem málmar og plastefni fá yfirborðsmeðferð með rafgreiningaraðferðum eða efnafræðilegum aðferðum og rúmmál kera er meira en 30 m³.

⁽¹⁾ Þær kröfur í tilskipun 88/609/EBE sem máli skipta fyrir stöðvar í rekstri skulu gilda til 31. desember 2003.

3. Jarðefnaiðnaður

- 3.1. Stöðvar þar sem framleiðsla sementsgjalls fer fram í hverfiofnum sem geta framleitt meira en 500 tonn á dag eða kalk í hverfiofnum sem geta framleitt meira en 50 tonn á dag eða í öðrum ofnum sem geta framleitt meira en 50 tonn á dag.
- 3.2. Stöðvar þar sem vinnsla asbests og framleiðsla vara sem innihalda asbest fer fram.
- 3.3. Stöðvar þar sem framleiðsla glers, einnig glertrefja, fer fram og sem geta brætt meira en 20 tonn á dag.
- 3.4. Stöðvar þar sem bræðsla jarðefna, einnig steinullartrefja, fer fram og sem geta brætt meira en 20 tonn á dag.
- 3.5. Stöðvar þar sem framleiðsla leirvara fer fram með brennslu, einkum þakflísa, múrsteina, eldfastra múrsteina, flísa, leirmuna eða postulíns, sem geta framleitt meira en 75 tonn á dag og/eða rúmtak ofns er meira en 4 m³ og setþéttleiki hans er meiri en 300 kg/m³.

4. Efnaiðnaður

Með framleiðslu í þeirri starfsemi sem fellur undir þennan þátt er átt við mikla framleiðslu með efnafræðilegri vinnslu efna eða flokka efna sem er getið í liðum 4.1 til 4.6.

4.1. Efnaverksmiðjur sem framleiða lífræn grunnefni, svo sem:

- a) einföld vetniskolefni (línuleg eða hringlaga, mettuð eða ómettuð, alífatísk eða arómatísk),
- b) vetniskolefni með súrefni, svo sem alkóhól, aldehyð, ketón, karboxýlsýrur, estera, asetöt, etera, peroxíð, epoxýresín,
- c) brennisteinsvetniskolefni,
- d) köfnunarefnisvetniskolefni, svo sem amín, amíð, nítursambönd, nítrósambönd eða nítratsambönd, nítríl, sýanöt, ísósýanöt,
- e) vetniskolefni með fosfór,
- f) halógenvetniskolefni,
- g) lífræn málmsambönd,
- h) plastefni (fjöllíður, gervitrefjar og trefjar úr sellúlósaafleiðum),
- i) gervigúmmí,
- j) litarefni og dreifuliti,
- k) yfirborðsvirk efni.

4.2. Efnaverksmiðjur sem framleiða ólífræn grunnefni, svo sem:

- a) gös, svo sem ammóníak, klór eða vetnisklóríð, flúor eða vetnisflúoríð, koloxíð, brennisteinssambönd, köfnunarefnisoxíð, vetni, brennisteinsdíoxíð, karbónýlklóríð,
- b) sýrur, svo sem krómsýru, flúorsýru, fosfórsýru, saltpéturssýru, saltsýru, brennisteinssýru, óleum, brennisteinstvísyrling,

- c) basa, svo sem ammóníumhýdroxíð, kalíumhýdroxíð, natríumhýdroxíð,
 - d) sölt, svo sem ammóníumklóríð, kalíumklórat, kalíumkarbónat, natríumkarbónat, perbórat, silfurnítrat,
 - e) málmleysingja, málmoxíð eða önnur ólfræn sambönd, svo sem kalsíumkarbíð, kísil, kísilkarbíð.
- 4.3. Efnaverksmiðjur sem framleiða áburð sem inniheldur fosfór, köfnunarefni eða kalíum (einnig áburðarblöndur).
- 4.4. Efnaverksmiðjur sem framleiða grunnvörur fyrir plöntuheilbrigði og lífeyða.
- 4.5. Stöðvar þar sem notaðar eru efnafræðilegar og líffræðilegar aðferðir við framleiðslu grunnlyfjávара.
- 4.6. Efnaverksmiðjur sem framleiða sprengiefni.

5. Eftirlit með úrgangsefnum

Með fyrirvara um 11. gr. tilskipunar 75/442/EBE eða 3. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽¹⁾:

- 5.1. Stöðvar fyrir förgun eða endurnýtingu hættulegs úrgangs samkvæmt skilgreiningu í skrá sem um getur í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE, samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka A og B (aðgerðir R1, R5, R6, R8 og R9) við tilskipun 75/442/EBE og í tilskipun ráðsins 75/439/EBE frá 16. júní 1975 um förgun olíuúrgangs ⁽²⁾, sem geta afkastað meira en 10 tonnum á dag;
- 5.2. Stöðvar fyrir sorpbrennslu samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 89/369/EBE frá 8. júní 1989 um varnir gegn loftmengun frá nýjum sorpbrennslustöðvum sveitarfélaga ⁽³⁾ og tilskipun ráðsins 89/429/EBE frá 21. júní 1989 um varnir gegn loftmengun frá starfandi sorpbrennslustöðvum sveitarfélaga ⁽⁴⁾ sem geta afkastað meira en 3 tonnum á klukkustund;
- 5.3. Stöðvar fyrir förgun hættulauss samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE í liðum D8 og D9, sem geta afkastað meira en 50 tonnum á dag;
- 5.4. Urðunarstaðir sem taka við meira en 10 tonnum á dag eða sem geta afkastað meira í heild en 25 000 tonnum af óvirkum úrgangi.

6. Önnur starfsemi

- 6.1. Iðjuver sem framleiða:
- a) deig úr viði eða önnur trefjaefni,
 - b) pappír og pappa og geta framleitt meira en 20 tonn á dag.
- 6.2. Stöðvar þar sem fram fer formeðferð (aðgerðir eins og þvottur, bleiking, mersivinnsla) eða litun trefja eða textílefna og hafa meiri vinnslugetu en 10 tonn á dag.
- 6.3. Stöðvar þar sem fram fer sítun á húðum og skinum og hafa meiri vinnslugetu en 12 tonn af fullunninni vöru á dag.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjttíð. EB nr. L 168, 2. 7. 1994, bls. 28).

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 194, 25. 7. 1975, bls. 23. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 91/692/EB (Stjttíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48).

⁽³⁾ Stjttíð. EB nr. L 163, 14. 6. 1989, bls. 32.

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. L 203, 15. 7. 1989, bls. 50.

- 6.4.a) Sláturhús sem geta framleitt meira en 50 tonn af skrokkum á dag.
- b) Meðferð og vinnsla fyrir matvælaframleiðslu úr:
- hráefnum af dýrum (öðrum en mjólk) þar sem hægt er að framleiða meira en 75 tonn af fullunninni vöru á dag,
 - hráefnum af jurtum þar sem hægt er að framleiða meira en 300 tonn af fullunninni vöru á dag (meðaltal á hverjum ársfjórðungi).
- c) Meðferð og vinnsla mjólkur, tekið er á móti meira en 200 tonnum af mjólk á dag (meðaltal á ársgrundvelli).
- 6.5. Stöðvar þar sem förgun eða endurvinnsla skrokka og úrgangs af dýrum fer fram og afkastageta er meiri en 10 tonn á dag.
- 6.6. Stöðvar þar sem þauleldi alifugla eða svína fram fer með fleiri en:
- a) 40 000 stæði fyrir alifugla,
 - b) 2 000 stæði fyrir alisvín (yfir 30 kg), eða
 - c) 750 stæði fyrir gyltur.
- 6.7. Stöðvar þar sem fram fer yfirborðsmeðferð efna, hluta eða afurða með lífrænum leysiefnum, einkum pressun, prentun, húðun, fituhreinsun, vatnsþétting, meðhöndlun eða þakning með límvatni, málun, hreinsun eða gegndreypping og meira en 150 kg eru notuð á klukkustund eða meira en 200 tonn á ári.
- 6.8. Stöðvar þar sem fram fer framleiðsla kolefna (fullbrenndra kola) eða rafgrafíts með brennslu eða umbreytingu í grafít.

II. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR TILSKIPANIR SEM UM GETUR Í 2. MGR. 18. GR. OG 20. GR.

1. Tilskipun 87/217/EBE um að koma í veg fyrir og draga úr asbestmengun í umhverfinu
2. Tilskipun 82/176/EBE um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kvikasilfri frá rafgreiningu alkálí-klóríða
3. Tilskipun 83/513/EBE um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kadmíum
4. Tilskipun 84/156/EBE um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á kvikasilfri frá annarri starfsemi en rafgreiningu alkálí-klóríða
5. Tilskipun 84/491/EBE um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun á hexaklórýklóhexani
6. Tilskipun 86/280/EBE um viðmiðunarmörk og gæðamarkmið fyrir losun hættulegra efna sem upp eru talin í lista I í viðauka við tilskipun 76/464/EBE, síðar breytt með tilskipunum 88/347/EBE og 90/415/EBE um breytingu á II. viðauka við tilskipun 86/280/EBE
7. Tilskipun 89/369/EBE um varnir gegn loftmengun frá nýjum sorpbrennslustöðvum sveitarfélaga
8. Tilskipun 89/429/EBE um varnir gegn loftmengun frá starfandi sorpbrennslustöðvum sveitarfélaga
9. Tilskipun 94/67/EB um brennslu hættulegs úrgangs
10. Tilskipun 92/112/EBE um samræmingu áætlana um að draga úr og hugsanlega stöðva mengun af völdum úrgangs frá títandíoxíðiðnaði
11. Tilskipun 88/609/EBE um takmörkun á útblæstri tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum í andrúmsloftið, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 94/66/EB
12. Tilskipun 76/464/EBE um mengun af völdum tiltekinna hættulegra efna sem losuð eru í vatn í bandalaginu
13. Tilskipun 75/442/EBE um úrgang, eins og henni var breytt með tilskipun 91/156/EBE
14. Tilskipun 75/439/EBE um förgun olíuúrgangs
15. Tilskipun 91/689/EBE um hættulegan úrgang

III. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARSKRÁ YFIR HELSTU MENGUNAREFNI SEM TAKA BER TILLIT TIL EF ÞAU VARÐA ÁKVÖRÐUN UM VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR LOSUN

LOFT

1. Brennisteinsdíoxíð og önnur brennisteinssambönd.
2. Köfnunarefnisoxíð og önnur köfnunarefnissambönd.
3. Kolmónoxíð.
4. Rokgjörn lífræn sambönd.
5. Málmar og sambönd þeirra.
6. Ryk.
7. Asbest (svifagnir, trefjar).
8. Klór og sambönd þess.
9. Flúor og sambönd þess.
10. Arsen og sambönd þess.
11. Sýaníð.
12. Efni og blöndur sem sannað hefur verið að hafi krabbameinsvaldandi eða stökkbreytivaldandi eiginleika, eða eiginleika sem gætu haft áhrif á æxlun, fyrir milligöngu andrúmslofts.
13. Fjöklóruð díbensódíoxín og fjöklóruð díbensófúrön.

VATN

1. Lífræn halógensambönd og efni sem geta myndað slík sambönd í vatni.
2. Lífræn fosfórsambönd.
3. Lífræn tinsambönd.
4. Efni og blöndur sem sannað hefur verið að hafi krabbameinsvaldandi eða stökkbreytivaldandi eiginleika, eða eiginleika sem gætu haft áhrif á æxlun, í vatni eða fyrir milligöngu þess.
5. Þrávirk vetniskolefni og þrávirk lífræn eiturefni sem safnast fyrir í lífverum.
6. Sýaníð.
7. Málmar og sambönd þeirra.
8. Arsen og sambönd þeirra.
9. Lífeyðar og efni fyrir plöntuheilbrigði.
10. Efni í sviflausn.
11. Efni sem stuðla að næringarefnaaugðun (einkum nítröt og fosföt).
12. Efni sem hafa óheppileg áhrif á súrefnisjafnvægi (og hægt er að mæla með því að nota færíbreytur svo sem BOD, COD o.s.frv.).

IV. VIÐAUKI

Þættir sem taka ber tillit til, almennt eða í sérstökum tilvikum, þegar tekin er ákvörðun um fullkornustu tækni sem völ er á samkvæmt skilgreiningu í 11. mgr. 2. gr., með hliðsjón af líklegum kostnaði og ávinningi af tiltekinni ráðstöfun og meginreglunum um forvarnir og varnir:

1. notkun tækni sem veldur litlum úrgangi;
2. notkun hættuminni efna;
3. endurnýting og endurvinnsla efna, sem verða til og eru notuð við vinnslu og úrgangs, eftir því sem við á;
4. sambærileg vinnsla, aðbúnaður eða starfsaðferðir sem reyndar hafa verið í miklum mæli með góðum árangri;
5. tæknilegar framfarir og breytingar á vísindalegri þekkingu og skilningi;
6. eðli, áhrif og magn viðkomandi losunar;
7. fyrsti rekstrardagur nýrra stöðva eða stöðva í rekstri;
8. nauðsynlegur tími til að innleiða fullkornustu tækni sem völ er á;
9. notkun og eðli hráefna (að meðtöldu vatni) sem eru notuð við vinnslu og orkunýtni þeirra;
10. nauðsyn þess að hindra eða draga eins og frekast er kostur úr heildaráhrifum losunar á umhverfið og umhverfisáhættu;
11. nauðsyn þess að koma í veg fyrir slys og draga eins og frekast er kostur úr afleiðingum slysa fyrir umhverfið;
12. upplýsingar sem framkvæmdastjórnin eða alþjóðastofnanir birta samkvæmt 2. mgr. 16. gr.